

Β' Ιερατική Σύναξη στη Μητρόπολη Ιερισσού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Στις 10:30 σήμερα το πρωί, Τρίτη 12 Νοεμβρίου 2024, στον ιστορικό Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Στεφάνου Αρναίας έλαβε χώρα η Β΄ για τη φετινή Εκκλησιαστική Χρονιά Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου.

Άπαντες οι Κληρικοί μας, ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση του Επισκόπου, προσήλθαν για να μετάσχουν στην Κοινωνία του Αγίου Πνεύματος, στο πνεύμα δηλαδή της ενότητας, της αδελφότητας και της αγάπης που υποστασιάζει την Εκκλησία.

Γενομένης Προσευχής, τον λόγο πήρε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού,

Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ο οποίος αναφέρθηκε σε τρέχοντα Διοικητικά Θέματα και κατόπιν παρουσίασε την εκλεκτή ομιλήτρια κα Χάρις Δημητρακούδη, Θεολόγο – Παιδαγωγό, η οποία διαθέτει στο ενεργητικό της τεράστια πείρα και ώρες Πνευματικής εργασίας, τόσο στο ραδιόφωνο όσο και στην τηλεόραση, αλλά και σε έξοχα Εκκλησιαστικά, Σχολικά και παντός είδους Πνευματικά Βήματα ανά την Ελλάδα.

Το θέμα το οποίο ανέπτυξε η κα Δημητρακούδη ήταν: “Το πρόβλημα της κακοποιητικής συμπεριφοράς στο οικογενειακό και σχολικό περιβάλλον και προτάσεις για την ποιμαντική προσέγγισή του”. Η εισηγήτρια ομίλησε από στήθους με ζηλευτή ευχέρεια και υποδειγματική εκφορά λόγου, γοήτευσε το ακροατήριο, πολλάκις χρησιμοποίησε το παράδειγμα από το χθες και το σήμερα ως αναγωγικό και παιδαγωγικό μέσο και κυρίως ανέλυσε το θέμα της ποιοτικά, πρακτικά, παραδοσιακά και προοδευτικά, κάτι που άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις στην εκλεκτή ομήγυρη.

- Κατ’ αρχήν εκκίνησε την εισήγησή της με την παρατήρηση ότι ο Κληρικός και το Σχολείο αποτελούν και απετέλεσαν το κέντρο της Τοπικής Κοινωνίας στον Τόπο μας, καθότι με τη μοναδική τους παρουσία και πατρική τους σκέπη διαμοιράζονται τα προβλήματα του φιλοχρίστου Λαού μας.
- Οικογένεια και Ιερός Κλήρος οφείλουν να σκέπουν τη νεότητα και να είναι διακριτικοί και εχέμυθοι. Δεν πλησιάζουμε κάποιο παιδί, επειδή είμαστε Κληρικοί κάνοντας απ’ ευθείας “ανάκριση”, αλλά παρεμβαίνουμε και ενθαρρύνουμε τα νειάτα να μας καταθέσουν τις πληγές τους, προξενώντας ένα κλίμα εμπιστοσύνης, ώστε ο νέος βλαστός να αναθέσει μέσω του Κληρικού τα προβλήματά του στον Κύριο.
- Δεν διασαλπίζουμε ως Οικογένεια και Εκκλησία: “Εδώ σωτηρία”! Αφήνουμε τον “άλλο” και κυρίως το παιδί, να το αισθανθεί, να το οσφρηστεί, να το επιλέξει.
Επιβάλλεται η συνεργασία με ειδήμονες του χώρου της ψυχολογίας, γεμάτους με πνεύμα φιλανθρωπίας και ποτισμένους με φιλόχριστα αισθήματα. Το απαιτεί η
- Κοινωνία μας σήμερα, καθ’ ότι δεν είναι παντογνώστης και δεν μπορεί να είναι παντογνώστης ο Κληρικός!
- Οφείλουμε να καταστήσουμε τα παιδιά μας υπεύθυνα σε κάτι, σε κάποιο πρόβλημα, στη σημερινή πραγματικότητα. Είναι αδιανόητο να μας διακατέχει η αντίληψη: «Είναι γυναίκα μου, είναι παιδί μου, άρα είναι κτήμα μου! Γι αυτό καταστρέφω, σκοτώνω και “πνίγω” με την υπερβολική και άκρατη αγάπη μου»! Η αγάπη του Θεού έχει όριο: σέβεται την ελευθερία του άλλου, πρωτίστως!

- Αποπνέει αντιεκκλησιαστικό πνεύμα το να ζητάμε συγκεκριμένα πράγματα από τον Κύριο και Θεό μας. Οφείλουμε να αφηνόμαστε στο Μεγαλείο Του, διακονώντας στο Γεώργιό Του και λέγοντας: “Εσύ Κύριε ξέρεις το καλύτερο”!
- Το να εκτιμούμε κάποιον και να τον εμπιστευόμαστε, αυτό ανοίγει δρόμους! Να κάνουμε, κυρίως τα νειάτα συνεργάτες και εθελοντές μας, ώστε μόνα τους να αισθάνονται και να λένε: “Κάτι αξίζω κι εγώ”! Να εμπνέουμε δράσεις κι όχι το “πρέπει” και το “οφείλω” να είναι καθημερινή μας απαίτηση.
- Εντύπωση προκάλεσε η παράκληση της εκλεκτής ομιλήτριας: “Να ενεργοποιήσουμε την πατρική μας ιδιότητα”! Αυτή η τάση γεννά το αίσθημα της ασφάλειας και της προστασίας, ως δάνειο της σχέσης μας και των σχέσεων της Κοινωνία μας από τον Θεό.

Και κατέληξε η ερίτιμος κα Χάρις Δημητρακούδη, σύζυγος, μητέρα και γιαγιά:

- «Ας μη φορέσουν οι γονείς, αλλά και οι Κληρικοί μας τήβεννο Δικαστή ή Εισαγγελέα ή Διαιτητή, αλλά τήβεννο Θεραπείας! Κι αυτό γιατί η θέση μας στη Κοινωνία, όπως ο Κύριος τη βίωσε και μας τη παρέδωσε, είναι θέση ΠΑΤΕΡΑ, είμαστε στην Κοινωνία πάντοτε αποδεκτοί ως Πατέρες της Εκκλησίας».

Με την από καρδιάς και γεμάτη μηνύματα προσλαλιά της η κα Δημητρακούδη καταγοήτευσε τους συναγμένους Πατέρες της Μητροπόλεώς μας και τον Σεβασμιώτατο, οι οποίοι με εύστοχες ερωτήσεις τους, δημιούργησαν ένα θαυμάσιο κλίμα και μια ζεστή ατμόσφαιρα.

